2017 മാർച്ച് 26

യോഹ. 7:37 – 39; 8:12 – 20

വചനസന്ദേശം

റവ. ബ്ര. ജോസഫ് ചിറക്കൽ മണവാളൻ

ജീവൻ നല്കുന്ന അരുവിയും ജീവന്റെ പ്രകാശമായും ക്രിസ്തുതന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഭാഗമാണ് ഇന്നത്തെ വചനത്തിന്റെ പ്രമേയം. യോഹന്നാന്റെ വീക്ഷണമനുസരിച്ച് ജീവന്റെ ഉറവിടം ക്രിസ്തുവാണ്. യേശു ഈ ലോകത്തിലേക്ക് വന്നതുതന്നെ അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതുമൂലം നമുക്ക് ജീവൻ കരഗതമാവാനാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് യോഹന്നാൻ സുവിശേഷം ജീവന്റെ സുവിശേഷമാണെന്ന് അറിയപ്പെടു ന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ജീവജലത്തിനും ജീവന്റെ പ്രകാശത്തിനും ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒത്തിരിയേറെ പ്രസക്തിയുണ്ട്.

നന്മതിന്മകൾ തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം അഭേദ്യമാം വിധം കൂടി കലർത്തപ്പെട്ടരിക്കുന്ന സംസ്ക്കാരത്തിൽ, അന്ധകാരമാണ് പ്രകാശമായി തെറ്റിദ്ധരിച്ച് അതിന്റെ പിന്നാലെ പരക്കം പായുന്ന നമ്മോട് ഇന്നത്തെ സുവിശേഷത്തിലൂടെ ഈശോ ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയാണ്. ഞാനാണ് ലോകത്തിൽ പ്രകാശം. കാലത്തിനും ദേശത്തിനും അപ്പുറത്ത് ദൈവം പ്രകാശമാണെന്ന മനുഷ്യസങ്കല്പം ഏറെ മിഴിവുള്ളതാണ്. യഹൂദരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ പ്രകാശ സങ്കല്പം പുറപ്പാടനുഭവത്തിൽ അഗ്നിസ്തംഭമായി കൂടെ നടന്ന അവരുടെ മനസിന് ആശ്വാസവും പ്രതീക്ഷയും പകർന്നേകിയ യഹോവയുടെ സാന്നിധ്യമാണ് (പുറ. 13,21). അതുകൊണ്ടാ ണ് സമാഗമകൂടാരത്തിൽ പ്രകാശം വിതറുന്ന കെടാവിളക്ക് അവർ തൂക്കിയിരുന്നത് (ലേവ്യർ. 6, 12–13).

ജനത്തിന്റെ ഉദാസീനത കാരണം ആ വിളക്കുകൾ അണഞ്ഞുപോയതിന്റെ പരിഹാരമായാണ് ജെറുസലെം ദേവാലയത്തിൽ നാലു കോണുകളിൽ നാലു വലിയ ദീപങ്ങൾ കത്തിച്ചിരുന്നത്. ഈ ദീപങ്ങൾ ലോകത്തെ മുഴുവൻ പ്രകാശിക്കുന്ന ദീപമായി യഹൂദർ കണ്ടിരുന്നത്. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണെന്ന വെളിപ്പെടുത്തലുമായി ക്രിസ്തു അവതരിക്കുന്നത്. കൂടാരതിരുനാളിൽ യഹൂദരെല്ലാം ദേവാലയത്തിൽ ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരുന്ന സാഹചര്യത്തിലാണ് ഈശോ പറഞ്ഞത് ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണ്. പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെയും പ്രബോധനങ്ങളിലൂടെയും അവൻ ജനങ്ങളെ ഓരോരുത്തരെയും തന്റെ പ്രകാശ അനുഭവത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാൾവഴികളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ കണ്ടുമുട്ടിയവരാരും പിന്നീടങ്ങോട്ട് കുനിഞ്ഞ ശിരസുമായി തങ്ങളുടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലേക്ക് തിരിച്ചു പോയിട്ടില്ല. മറിച്ച് സത്യദൈവവും നിത്യപ്രകാശമായി അവനെ വിശ്വസിച്ച്, അംഗീകരിച്ച് തങ്ങളുടെ ജീവിത സാഹചര്യത്തിൽ പ്രഘോഷിക്കുകയായിരുന്നു. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്കലേക്ക് കടന്നു വന്ന നിക്കേദേമൂസ് എന്ന യഹൂദറബ്ബിയെക്കുറിച്ച് നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. മണിക്കൂറുകൾ നീണ്ട സംഭാഷണ പരമ്പരയിൽ യഥാർത്ഥ ശിക്ഷാവിധി എന്നത് പ്രകാശത്തെക്കാൾ അധികമായി അന്ധകാരത്തെ സ്നേഹിക്കുകയെന്നതാണെന്നും സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളാണെന്നും തിരിച്ചറിഞ്ഞപ്പോൾ പിന്നീടങ്ങോട്ട് അവന്റെ ജീവിതം കീഴ്മേൽ മറിഞ്ഞു. (യോഹ. 3, 19–21). പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രഘോഷിക്കാൻ ഏതറ്റംവരെ പോകാൻ തക്കവിധം അവൻ തന്റെ ജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി എന്നതാണ് സത്യം.

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ താളുകളിൽ ക്രിസ്തു പങ്കുവച്ച പ്രകാശാനുഭവങ്ങൾ ഒരു നിക്കേദേമൂസ് അനുഭവത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങിനിൽക്കുന്നതല്ല. ജീവിതത്തിലുടനീളം അവൻ പ്രഘോഷിച്ചത് താൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാണെന്ന വലിയ സത്യമാണ്. അതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ പ്രധാന പ്രകാശ അനുഭവങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ, ജപമാലയിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്.

മാമ്മോദിസ സ്വീകരണത്തിനായി കുമ്പിടുന്നവരിൽ ഒരുവനിൽ ദൈവിക പ്രകാശം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടായി ഏറ്റുപറഞ്ഞ സ്നാപകനെ ഓർക്കുന്ന ഒന്നാം രഹസ്യവും ഇരുളിന്റെ നിഴലിൽ കിടന്നവർ വലിയ പ്രകാശം കണ്ടപോലെ സത്യദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കാൻ ഇടവരുത്തിയ കാനാസംഭവത്തെ ഓർക്കുന്ന രണ്ടാം രഹസ്യവും ലോകത്തിനു മുഴുവൻ പ്രകാശമാകാൻ ക്രിസ്തു ആരംഭിച്ച പരസ്യജീവിതത്തെ ഓർക്കുന്ന മൂന്നാം രഹസ്യവും താബോർ മലമുകളിൽ ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ പരകോടിയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശം സ്വന്തം ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് പ്രകാശിതരായ ശിഷ്യരെ ഓർക്കുന്ന നാലാം രഹസ്യവും അഞ്ച് അപ്പം അയ്യായിരം പേർക്ക് പകുത്തവൻ ഒരു ചെറു ഗോതമ്പപ്പവും മുന്തിരിച്ചാറുമായി ജനലക്ഷങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ജീവിക്കാനും അങ്ങനെ അവരുടെ ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനുമായി ക്രിസ്തു സ്വയം ചെറുതായതിനെ ഓർക്കുന്ന അഞ്ചാം രഹസ്യവും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രകാശിതജീവിതത്തോട് ചേർത്ത് വായിക്കണം.

അതെ പ്രിയമുള്ളവരെ, മെഴുതിരി വെളിച്ചംപോലെ സ്വയം ഇല്ലാതായാൽ മാത്രമേ പ്രകാശമായി അനേകരുടെ ജീവിതത്തിൽ വഴിവിളക്കാകുവാൻ സാധിക്കൂ എന്ന തിരിച്ചറിവിലാണ് പ്രകാശമായി ലോകത്തിനുമുമ്പിൽ ക്രിസ്തു അവതരിക്കാൻ തയ്യാറായത്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ നാം തിരിച്ചറിയണം, ക്രിസ്തു പ്രകാശമാണെങ്കിൽ അവന്റെ കണ്ണീരും രക്തവും വിയർ പ്പും വീണ മണ്ണിലൂടെ കാൽവരി മലയുടെ ഉച്ചിവരെ അവനെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്ന ഓരോ ക്രൈസ്തവന്റെയും നിയോഗം പ്രകാശമാവുക എന്നതാണ്. പ്രകാശമാകുകയെന്നാൽ സ്വയം ഇല്ലാതായി അപരന്റെ ജീവിതത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. പ്രകാശമാവുകയെന്നാൽ മുഖംനോട്ടമില്ലാതെ അപരന്റെ നേട്ടങ്ങളും കോട്ടങ്ങളും അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയെന്നാണർത്ഥം. പ്രകാശമാവുകയെന്നാൽ ഏത് ഇരുളടഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങളിലും അപരന്റെ കരംപിടിച്ച് അവനെ പ്രകാശിതമായ പച്ചവിരിച്ച പരവതാനിയിലേക്കും പ്രശാന്തമായ ജലാശയത്തിലേക്കും നയിക്കുക എന്നതാണർത്ഥം. അതുകൊണ്ടാണ് ഗിരി പ്രഭാഷണത്തിൽ ക്രിസ്തു തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരോട് നിങ്ങളുടെ സത്പ്രവൃത്തികളിലൂടെ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ മക്കളാകുവാനും അതുമൂലം നിങ്ങളുടെ വെളിച്ചം ലോകത്തിനു മുമ്പിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും ക്രിസ്തു ആഹ്വാനം ചെയ്തത് (മത്താ.5:16). അതെ പ്രിയമുള്ളവരെ, പ്രകാശമാവുകയെന്നാൽ പതിയെ ക്രിസ്തുവാകുക എന്നാണർത്ഥം.

ക്രിസ്തുവിനെപോലെ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകാനുള്ള പരിശ്രമങ്ങളുടെ വഴിത്താരയിലാണ് ആദിമ ക്രൈസ്തവരുടെ ശിരസുകൾ പന്തങ്ങൾപോലെ ചക്രവർത്തിയുടെ പൂന്തോട്ടത്തിൽ പ്രകാശിച്ചത്. അന്ന് ചക്രവർത്തിയുടെ കൊത്തളങ്ങളും മണിമന്ദിരങ്ങളും പൂങ്കാവനങ്ങളും മാത്രമല്ല പ്രകാശിച്ചത്. മറിച്ച് അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെ നീളുന്ന ക്രൈസ്തവജനതയുടെ നെരിപ്പോടുകളും സ്വപ്നങ്ങളും തിരിച്ചറിവുകളുമാണ്. അതെ പ്രകാശമാകുകയെന്നാൽ സ്വയം ഇല്ലാതാകുക എന്നാണെന്ന് സ്വജീവിതത്തിലൂടെ അവർ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചു.

യോഹന്നാൻശ്ലീഹായുടെ ലേഖനത്തിലൂടെ പ്രകാശത്തിലായിരിക്കുകയെന്നാൽ സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുക എന്നുകൂടി അർത്ഥമുണ്ടെന്ന് വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം ഓർമിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് (യോഹ.2:19). വചനം പറയുന്നു, "സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ പ്രകാശത്തിൽ വസിക്കുന്നു. അവന് ഇടർച്ച ഉണ്ടാകുകയില്ല. എന്നാൽ സഹോദരനെ വെറുക്കുന്നവൻ ഇരുട്ടിലാണ്." സെന്റ് പീറ്റേഴ്സിന്റെ അങ്കണത്തിൽ കൂടിയിരുന്ന അനേകായിരങ്ങളോടായി ഫ്രാൻസീസ് പാപ്പാ ചോദിച്ചു, "നിങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഭിക്ഷകൊടുക്കാറുണ്ടോ?" ഉവ്വ് എന്ന് പറഞ്ഞു ജനം കരഘോഷം മുഴക്കി. നിങ്ങൾ ഭിക്ഷ നൽകുമ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കാറുണ്ടോ എന്നായിരുന്നു പാപ്പയുടെ അടുത്ത ചോദ്യം. കരഘോഷങ്ങൾ അടങ്ങി. ഏതാനും പേരുടെ കരങ്ങൾ മാത്രം ഉയർന്നുനിന്നു. ഉടൻതന്നെ അടുത്ത ചോദ്യമെത്തി, "നിങ്ങൾ ഭിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ അവരുടെ കരങ്ങളിൽ സ്പർശിക്കാറു ണ്ടോ?" ജനം മുഴുവൻ ശാന്തരായി, കരഘോഷമില്ല, ആഹ്ലാദമില്ല. മാർപാപ്പ കൂട്ടിച്ചേർത്തു, "നിങ്ങൾ നോക്കാത്ത കണ്ണുകളും സ്പർശിക്കാത്ത കരങ്ങളും, ക്രിസ്തുവിന്റെ കരങ്ങളും കണ്ണുകളുമാണ്."

അതെ പ്രിയമുള്ളവരെ സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കുകയെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കുകയെന്നാണർത്ഥം. ഈ നവ ജീവിതമാണ് പ്രകാശത്തിൽ വ്യാപരിക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുന്നത്. സഹോദരന്റെ കരം പിടിച്ചല്ലാതെ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ ധൈര്യത്തോടെ നിൽക്കാൻ നമുക്കാകില്ല. കരം

കൂപ്പി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നപോലെതന്നെ പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ് കരം ചേർത്ത് നടക്കുക എന്നതും. പ്രിയമുള്ളവരെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിൽ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ കാണാം ദൈവരാജ്യം വളരുന്നതും വികസിക്കുന്നതും ഫലം ചൂടുന്നതും. സഹോദരന്റെ കരത്തിൽ ചേർത്തുപിടിച്ച് പ്രകാശത്തിന്റെ മക്കളായി ക്രിസ്തുവിൽ ജീവിക്കാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം. ക്രിസ്തുവാകുന്ന പ്രകാശാനന്ദത്തിന്റെ പ്രഭ ജീവിതത്തിൽ പതിച്ചാൽ മാത്രമെ നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങൾ പ്രകാശിക്കുകയുള്ളു. അപ്പോൾ നമ്മുടെ വ്യക്തിജീവിതങ്ങളും കുടുംബജീവിതങ്ങളും അയൽവക്കബന്ധങ്ങളും കൂടുതൽ പ്രകാശിതമാകും. ഈ പ്രകാശത്തിൽ മാത്രമാണ് ദൈവം നമ്മുടെമേൽ ചൊരിഞ്ഞ നിരവധിയായ അനുഗ്രഹങ്ങളെ കാണാനും കാലത്തിന്റെ പ്രതി ാസങ്ങളെ വിലയിരുത്താനും സാധിക്കുകയുള്ളു. ആനുകാലിക സംഭവങ്ങളെ വിലയിരുത്തി വിവേകപൂർവ്വം തീരുമാനത്തിലെത്താനും ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വരേണ്ടതുണ്ട്. ക്രിസ്തുവാകുന്ന പ്രകാശത്തിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കാൻ നമുക്ക് പരിശ്രമിക്കാം.